

РЕШЕНИЕ

№ 7233

гр. София, 21.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Весела Цанкова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4643** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. В. Е. срещу съдебно решение от 25.01.2013г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 122 състав по НАХД № 20432 по описа за 2012г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 51098 от 11.10.2012г издадено от Началник АНД, отдел „Пътна полиция” -СДВР, с което за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Касаторът излага подробни доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона и на процесуалните правила - отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Счита, че използваното техническо средство следва да отразява и регистрационния номер на МПС-то, като липсата му обуславя незаконосъобразност на НП. В преписката не се съдържа нито едно веществено доказателство, че скоростта на МПС-то действително е негова. В АУАН било

направено лаконично описание на нарушението, не било визирано местоположението и режима на работа на техническото средство и отстоянието му от движещите се МПС-та. Твърди и че размера на глобата не бил правилно изчислен. Моли да се отмени обжалваното решение и отмени наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител и не ангажира становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI -ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, счита касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Е. М. Б. (актосъставителя) и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че безспорно жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на визираното в НП нарушение по чл. 21 ал.1 от ЗДвП за това, че на 5.07.2012г. около 14.35 часа в [населено място] по ул. 202-ра е управлявал личен автомобил с марка „Фолксваген” с рег [рег.номер на МПС] , към [улица]и срещу Бензиностанция Ш., със скорост 107 км./ч., при ограничение за населено място 50 км.ч, установена с радар, отчитащ скорост, дата и час и рег.табела с ДК номер. Съдът е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които по своя характер са затруднили правото на защита на наказаното лице, индивидуализирано е наказанието.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съобразно чл.220 АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящата касационна инстанция. Не са налице посочените в жалбата касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Съдът е събрал и обсъдил писмените и гласни доказателства, относими за пълното изясняване на спорните факти и обстоятелства по делото. Районният съд е събрал и обсъдил гласни доказателства – свидетелските показания на актосъставителя които съдържат доказателствена информация за съществени обстоятелства, които са били констатирани непосредствено и които са обективирани в съставения АУАН, правилно е преценил и обсъдил относимите писмени доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата

обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. По съществуто на спора, СРС правилно е установил въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, в който се съдържат изрично установени забрани водачите да управляват МПС със скорост, превишаваща установената за съответния район, която за населено място е 50 км/ч. Относителните факти и обстоятелства са изяснени и се потвърждават както от показанията на разпитания свидетел, така и от съдържанието на акта за установяване на административно нарушение, редовно съставен и ползващ се с презумптивна доказателствена сила по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП в хода на административно – наказателното производство. Възприетите от свидетеля факти от обективната действителност са обективирани в съставения АУАН, който има доказателствена тежест за изписаните в него фактически положения и при положение, че в хода на производството не се представят доказателства от жалбоподателя за установяване на други факти за същата фактическа обстановка. Оспорване на фактическите констатации няма стойност, доколкото не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими, относими и необходими доказателствени средства. Неоснователно е възражението на касатора във връзка с изискването използваното техническо средство да отразява кумулативно дата, час, скорост и регистрационен номер на МПС. Съгласно чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП при изпълнение на функциите си по ЗМВР определените от министъра на вътрешните работи служби имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на моторното превозно средство. Тоест, налице е алтернативност при изискванията към технически средства или системи – да заснемат или записват датата, точния час на нарушението и/или алтернативно регистрационния номер на моторното превозно средство. В случая е използвано заснемащо средство, което фиксира регистрационния номер на МПС-то, като последният се установява именно от автоконтрольора и съответно лицето, което подписва съставения АУАН като свидетел.

Чл. 189, ал.15 ЗДвП придава на изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки силата на веществени доказателствени средства в административно-наказателния процес. Радарът е техническо средство, записващо датата и точния час на нарушението и разпечатката от него е годно доказателствено средство в процеса, поради което и предвид попълнената от касатора декларация , че именно той управлява автомобила неоснователни са доводите, че в преписката не се съдържало нито едно веществено доказателство , че скоростта била негова. Неоснователно е и възражението, че приложима била разпоредбата на чл.189 ал.4 ЗДвП предвиждаща издаване на електронен фиш, а не както е в случая на АУАН и НП. Със закона за изменение и допълнение на ЗДвП са създадени нови алинеи в разпоредбите на чл. 189, а именно 4,

5, 6, 7, 8, 9, 10 и 11 като се въведе понятието електронен фиш, с който се налага глоба за нарушение, установено с технически средства и системи за видеонаблюдение записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на превозното средство. Посочените изменения имат за цел бързина, повишаването на ефективността на контрола за спазване на правилата за движение по пътищата. Следва да се посочи, че тези специални правила за налагане на глоби с електронен фиш облекчават и съкращават административната процедура по налагането и обжалването на наказанията, свързани с нарушенията на ЗДвП, чрез съставяне на АУАН и издаване на НП, но не я изключват, при все че е установена безспорност на извършване на нарушението.

Въз основа на събраните доказателства, органите по контрол в административното производство са направили заключение за нарушение от страна на водача Е., обективизирано в съставените актове. Административната преписка дава възможност да се установяват фактите по нарушението, които са вярно обективизирани, и правната квалификация в НП напълно съответства на фактите по случая. Съществува пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено.

Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по см. на чл.36-чл.46 ЗАНН и чл.52-чл.58 ЗАНН. Безспорно е установено извършването на нарушението, неговия автор и правилното прилагане на закона. При правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал съдът е направил правилен извод за осъществяване от касатора на състава на вмененото му административно нарушение, което е санкционирано със законоустановения размер на глоба по чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП. Определеното от административнонаказващия орган наказание е в рамките на санкцията, предвидена за това нарушение

По изложените съображения съдът приема, че районният съдия е изпълнил задължението си по чл.13, ал.1 НПК за разкриване на обективната истина по делото. При правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал съдът е направил правилен извод за осъществяване от касатора на състава на вмененото му административно нарушение. Не са допуснати твърдените в касационната жалба оплаквания по чл.348, ал.1 НПК.

Предвид съвпадане правните изводи на настоящата съдебна инстанция с тези на районния съд, решението следва да се остави в сила.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 25.01.2013г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 122 състав по НАХД № 20432 по описа за 2012г.,

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

